

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 4, ročník XXII
Neděle 19. června 2011

Z obsahu čísla

- < Národní pouť Velehrad 2011
- < Jak se připravovala Noc kostelů
- < Postřehy k Noci kostelů
- < Letní tábor na novém místě
- < Přihlášky na tábor
- < Stručná liturgika - Kadidlo
- < Rozhovory o křtu
- < Primice ve Lhotě
- < Farní zprávy
- < První svatě přijímání
- < Víkendovka v Drahotuších
- < Víkendovka Sluníček
- < Ze života Tomíků
- < Minifor
- < Pleteme pro malomocné
- < Ptáme se kněze
- < Jak si Konstantin udělal z nepřátel legraci

Přes Chřiby za Cyrilem a Metodějem

Před pár lety se mi naskytla příležitost pracovat a bydlet na zámku v Buchlovicích. Taková příležitost se nenabízí často. Neváhala jsem, sbalila pár věcí a odjela na „jih“. Kromě toho, že Buchlovice samotné jsou se svým zámkem a parkem malebným městysem, který ročně navštíví desetitisíce lidí a kde na vás dýchá ze všech stran staletá historie, tak nad tím vším se ještě tyčí majestátný hrad Buchlov, zasazený do magického pohoří Chřiby. Když přálo počasí, vyrazili jsme po práci s kamarády a kolegy na toulky do okolí, které je neobyčejné.

Od té doby je pro mě tento kraj srdeční záležitostí. Kamkoli se hnete, všude číhá nějaká zajímavost (smírčí kříže, pomníky, skaliska, studánky, legendami a pověstmi opředená místa). Tady na vás také dýchne duch starých časů spjatý s bývalými majiteli tohoto panství (šlechtickými rody Petřvaldů a Berchtoldů). Anebo se můžete vydat ještě dál do historie, a to po stopách soluňských bratří sv. Cyrila a Metoděje, jejichž jména jsou s tímto krajem také nerozlučně spjatá. Proto tedy, u příležitosti Roku křtu, přijměte pozvání na krátkou exkurzi po Chřibech – na místa, kterými před staletími procházeli i věrozvěsti.

Ne vždy je sice jejich výskyt na konkrétních místech historicky doložen, ale o to více můžete dát prostor své fantazii. Možná se můžete nechat inspirovat a o víkendů či blížících se prázdninách vyrazit do těchto končin. Putování můžete začít třeba v OSVĚTIMANECH. O původu tohoto jména se vypráví stará pověst. Když se sv. Cyril a Metoděj ubírali do chřibských hor, potkali v místech dnešní obce muže (many) moravského panovníka Rostislava. V tu chvíli prý řekl Metoděj svému bratru památnou větu: „Bog osvěti many“ - v překladu „Bůh posvěti tyto muže.“ A tato slova mají být tedy základem názvu současné obce.

Daleko viditelnou stavbou Osvětiman je barokní kostel sv. Havla. Zvon na věži je údajně z hory sv. Klimenta a byl zachráněn vhozením do studny v časech obléhání sv. Klimenta moravskými husity začátkem roku 1421. U venkovní zdi kostela narazí poutník na omšelý litinový kříž nad hrobem legendárního osvětimanského kněze 4

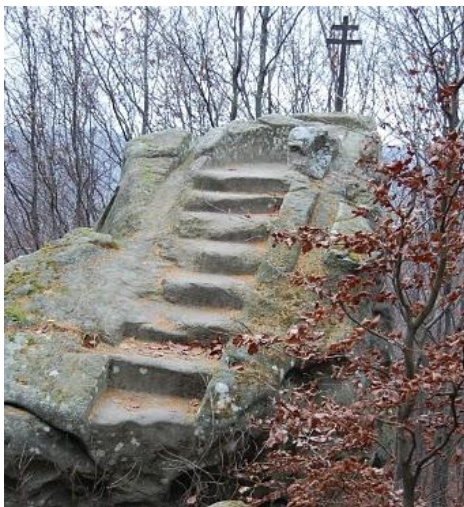
Kaple a xylofon na hoře sv. Klimenta

P. Vavřince Jugana, jenž byl horlivým podporovatelem cyrilometodějské tradice v Chřibech, zaznamenával místní zvyky a zkazky.

O pár kilometrů dál se nachází hora SV. KLIMENTA. V období velkomoravské říše se zde nacházel klášter a kostel, do kterého sv. Cyril a Metoděj přinesli ostatky sv. Klimenta nalezené na Krymu, a byli zde také vychováváni kněží slovanského obřadu. V dnešní době zde najdete dřevěnou kapli a vedle ní si můžete na „trubkový xylofon“ vyťukat melodii *Gospodi pomiluj*. Kousek od něj jsou navrženy kamenné pyramidy s dvouramennými dřevěnými kříži - kdysi na nich bývávaly připnuté cedulky se jmény žáků svatých Cyrila a Metoděje. V roce 1969 bylo toto místo prohlášeno za Národní kulturní památku.

O kousek dál je STUDÁNKA SV. GO-RAZDA, která je pojmenována podle žáka sv. Cyrila a Metoděje. Ujdete-li odsud asi 1 km, dostanete se k místu nazývanému KAZATELNA. Jedná se o pískovcové skalisko, v němž jsou vytesány schody a na jeho vrcholu je usazen železný dvouramenný kříž. Traduje se, že místo bylo využíváno jako kazatelna moravským arcibiskupem Metodějem.

V samotném srdci chřibských lesů, v malebném údolí, leží vesnička STUPAVA. K ní neodmyslitelně patří jméno P. Vavřince Sigmunda, neúnavného badatele a hledatele hrobu sv. Metoděje. Jeho nejvýznamnějším nálezem byl údajně kamenný sarkofág, kvůli němuž mělo dojít ke konfliktu mezi ním a tehdejšími klérem z Velehradu, kam měl být tento kus tajně převezen.

Pískovcové skalisko Kazatelna

Výlet můžete završit na důvěrně známém místě, na VELEHRADĚ. Zde je cyrilometodějská tradice živá více než kde jinde. Tady hledáme své národnostní kořeny. Toto místo je výjimečné, proměňující a živé, o čemž se můžete přesvědčit hlavně během prvních červencových dní, kdy zde probíhají Dny lidí dobré vůle. Každý si zde najde to své – může se zúčastnit některého z probíhajících workshopů, koncertů, fotografických soutěží nebo si jen v klidu projít krásnou křížovou cestu lemující cyklostezku do Starého Města. Završením toho všeho je pak účast na slavnostní mši svaté s účastí všech církevních i státních⁴

Velehradský chrám

představitelů. Posledním zastavením na vaší cestě mohou být SADY. Do této oblasti mezi Uherským Hradištěm a Kunovicemi se umísťuje působení věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Byly zde odkryty základy kostela z období Velké Moravy, které si můžete prohlédnout, a je odtud i pěkný pohled na Uherské Hradiště.

Magické, romantické a čarokrásné Chřiby čekají na vaši návštěvu. Mají vás čím uchvátit, přesvědčit se o tom ale už musíte sami. ▢

Daniela Kořenková

Archeologické naleziště Sady

Dny lidí dobré vůle - Velehrad 2011

Pondělí 4. července 2011

13:00 - 23:00 Ruční přepisování Bible ve spolupráci s Českým katolickým biblickým dílem

15:30 Prezentace vybraných DMS projektů

16:00 Prezentace církevních hnutí a komunit

16:30 Vernisáž "Návrat k sobě" - působení Vězeňské duchovní služby ČR

17:00 Prezentace Papežských misijních děl a projektu "Velehrad - Trnava, společné kořeny jezuitské kultury a vzdělávání"

17:30 Vernisáž vítězných fotografií Fotografické soutěže Velehrad 2010

18:00 Vernisáž "Sakrální stavby Arcidiecéze olomoucké 1990-2010"

18:30 Vernisáž vítězných obrázků soutěže v malování "Cestou dvou bratří"

14:00 – 17:00 Velehrad dětem 2011 - odpolední program pro rodiny s dětmi (B pódium za hřištěm ZŠ).

14:00 - 18:00 Být rodinou je IN!

16:00 Mezinárodní setkání vozíčkářů

16:00 Mše svatá pro zdravotně postižené

17:15 Setkání vozíčkářů - hudebně doprovází Cimbálová muzika Pentla (před ZŠ)

19:30 Večer lidí dobré vůle

Přímý přenos: Česká televize a Český rozhlas 1 - Radiožurnál

Účinkující: Jiří Pavlica a Hradišťan s hostem Solo Dja Kabako (Afrika), John Michael Talbot (USA), Petr Bende a další

21:00 Program církevních hnutí a komunit

24:00 Mše svatá

Úterý 5. července 2011

Národní pouť Velehrad 2011

Mše svatě v bazilice:

6:30, 7:30, 8:30 (novokněží ČR)

10:30 Slavnostní poutní mše svatá (celebruje Mons. Jan Graubner)

8:00 - 14:00 Ruční přepisování Bible

13:30 Přednáška P. Petra Piňhy na téma „Příprava na jubileum v roce 2013“ - Velehradský dům sv. Cyrila a Metoděje

15:00 Byzantsko-slovanská liturgie svatého Jana Zlatoústého v bazilice.

Odjezdy vlaků z Otrokovic: 6:16, 6:37, 7:45, 8:05, 8:16, 8:37, 9:45. Ze Starého Města je zajištěna kyvadlová doprava. ▢

Zájemci o pěší putování jsou zváni na Velehrad při příležitosti národní pouti v úterý 5. července. Sraz je v 5 hod. ráno u fary v Otrokovicích. S sebou ať si každý vezme, co na cestu potřebuje a unese.

Noc kostelů v Otrokovicích a Kvítkovicích

Jak se připravovala Noc kostelů

K zorganizování Noci kostelů byl v naší farnosti ustaven malý organizační tým v počtu sedmi lidí. Scházel se každý měsíc, v dubnu a květnu častěji. Někteří z něho občas odpadli, jiní ho naopak rozšířili. Každý jeho člen dostal na starost určitou oblast a tu si pak zajišťoval sám.

Rozhodli jsme se otevřít všechny tři naše kostely. Pro všechny bylo nutno napsat mnoho informačních textů, některé dát na internet, jiné na letáky. Postupně jsme připravovali program a propagaci. Hledali jsme fotografie kostelů nebo jsme je znovu fotili. Shromažďovali jsme podklady k jejich historii a chystali razítka s jejich emblémem. Museli jsme zajistit vylepení letáků na městských propagačních plochách a roznést je po Otrokovicích. Také jsme chystali leták o otrokovických kostelích – ten dal skutečně zabrat.

Sháněli jsme předměty pro výstavu křesťanských symbolů. Jiní psali přednášku a moderátoři se jí učili téměř nazpaměť. Vyhledávali jsme pomocníky, kteří by s přípravami pomáhali, a lidi, kteří by program zajistili. Pořadatelům, které čekala téměř sedmihodinová služba, bylo potřeba zajistit občerstvení i instruktaž. Víte, jak těžko se uklízí věž a kolik vody je potřeba v kbelcích vytahat k jejímu umytí ze suterénu až nahoru? Vzájemně jsme si pomáhali, radili, doporučovali tipy, postupy, předeávali informace.

V některých činnostech jsme spolupracovali s „okresním“ přípravným týmem a s arcibiskupstvím. Příprava byla proto trochu komplikovanější, ale snad o to lepší byl výsledek. Např. propagaci celé akce jsme zajišťovali společně s dalšími farnost-

mi zlínského a vizovického děkanátu. Za mnohem výhodnější cenu, než kdybychom si vše dělali sami, jsme tak pořídili poutnické pasy, reklamní vysílání v rádiích, články v okresním tisku a některé letáky. Část propagačních předmětů (zejména letáky) zajišťovalo hromadně arcibiskupství.

S přípravou takové akce nebyly zatím u nás zkušenosti, proto se mnohá rozhodnutí rodila velmi těžce. Častokrát jsme zvažovali různé možnosti, každá měla své výhody i nevýhody a mnohá rozhodnutí byla pak již nezvratná. Mnoho lidí nám s chutí radilo a kritizovalo. Jenže nebyl nikdo, kdo by řekl, jak to udělat, nebo kdo by se úkolu ujal.

Ve čtvrtek večer a v pátek odpoledne příprava vyvrcholila, napravili jsme poslední průšvihy a vše začalo. Do kostela se nahrnuli první lidé. Program ale odsýpal jako hodinky. Podle očekávání nejvíce zájemců zamířilo na věž, jedinečná byla také výstava v suterénu, jejíž příprava dala hodně práce. „Vyřešili“ jsme bezdomovce, zástupce tisku, televize a pana starostu. V průběhu večera jsme doplňovali zásoby pasů v kapli v Kvítkovicích a v kostele sv. Michaela. Večerní bouřka ale Noc kostelů téměř ukončila, po 22. hodině už přišlo jen málo lidí.

Celkem se do příprav a průběhu zapojilo asi 30 lidí, mnozí pomohli, aniž jsme se o tom dozvěděli. K tomuto počtu je potřeba připočítat také vystupující scholičku a velký sbor. Celkem všechny naše kostely navštívilo kolem 560 lidí.

Díky vám všem, kdo jste Noci kostelů podali pomocnou ruku. ▯

Pavel Ludvík

Postřehy pořadatelů i odjinud

n Měla jsem službu v suterénu, kde byla velmi pěkná a i přichozími dobře hodnocená výstava křesťných symbolů. Středem zájmu byly nejstarší exponáty – rodné listy, svíčky a pamětní knížečky. Největším hitem pak byly matriční knihy, kde si každý, kdo byl pokřtěn v Otrokovicích, mohl najít zápis o svém křtu. Hodně lidí také zaujala nástěnka s fotografiemi z různých akcí naší farnosti – při této příležitosti byla možnost i nevěřící návštěvníky oslovit a nabídnout jim účast na některých aktivitách. Myslím, že Noc kostelů je určitě akce, která může člověka oslovit, zprostředkovat mu nevědní zážitky a nabídnout mu zajímavá setkání.

n Připadalo mně to jako rodinná akce. Bylo mnoho rodičů, kteří navštívili kostel společně se svými dětmi, jedním, dvěma i třemi. Bylo velice pěkné, jak společně procházeli celým prostorem a zajímali se, co a jak.

n Potkal jsem babičku s vnukem, na kterém bylo vidět, že do kostela nechodí. Provázela ho po kostele a jakoby se snažila dohonit zanedbanou výuku náboženství. I do zpozdění ho nacpala, aby si to tam zkusil..

n Dotaz: Kdo jen vymyslel tu věž, proč jsou tam takpříkré schody?

Odpověď: Vstup na věž byl vymyšlen velice dobře, aby tam nechodilo moc lidí!

n Večer jsme byli v pizzerii. Nějaký muž tam platil pizzu a známému číšníkovi říkal: Byli jsme na Noci kostelů. Myslím jsem, že tam budou samí důchodci, a nebyli!

n Moc mě zaujalo, s jakým nadšením se naše nejmladší děti vrhly do malého vystoupení na Noci kostelů. Přišlo jich zpívat hodně

a opravdu se snažily, aby všechno zazpívaly bez chyb a co nejlépe.

n O výstup na věž našeho kostela byl velký zájem. Mezi výskyčtivými nadšenci byli dokonce i takoví, kteří na věž vyběhli několikrát – jako například Marťa, kterou jsme využili jako spojku mezi horní a dolní stráží, nebo Lexa, který už se asi nemohl dočkat prvního svatého přijímání, a tak ho to k tomu nebi víc přitahovalo...

n Jeden pán čekající v řadě na věž se svěřil, že je pro něj výstup na věž nostalgickou vzpomínkou na stavbu kostela a také na půlnoční mši svatou v nedostavěném chrámu. Za to, že se návštěvníci během Noci kostelů mohli na věž podívat, patří také velký dík ženám, které to nahoře pořádně uklidily a zabezpečily. Takže, dámy, díky!

n Potěšily mě poměrně velké zástupy návštěvníků, zvláště těch, kteří do kostela běžně nechodí - jejich otevřenost a upřímný zájem. Také jsem měla radost z celkové atmosféry, kterou byla Noc kostelů provázena - ochota, vstřícnost, nadšení organizátorů a těch, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhali, vytvoření pěkného společenství lidí, které pojí stejná touha. Byly to pro mě vzácné

chvilce, jsem za ně ráda a upřímně děkuji všem, kdo se na organizaci Noci kostelů v naší farnosti velkou měrou - a často skrytě - podíleli.

n Myslím si, že reklamní kampaň k Noci kostelů byla viditelná a přitáhla celkem hodně lidí. Na kůru u dveří na věž bylo rušno. Přišlo i dost mladých rodin s dětmi, byli ukáznění. Děti většinou neskrývaly nadšení 4

z takového množství schodů -:) Takže zase příští rok ?

n Pomáhal jsem při organizaci prohlídky ve věži a na lávce nad kostelní lodí. Docela příjemně mě překvapil celkový zájem "kostelových", ale hlavně těch "nekostelových" lidí. Hlavně z těch druhých byl cítit respekt a určitá úcta k prostorům, v kterých nejsou pravidelnými hosty. Lidí, s kterými jsem mluvil, zajímal jak výhled na blízké budovy (hotel Atrium, městský úřad s netradičním tvarem střechy), tak i vzdálenější kopce a vesnice na nich. Hodně lidí chtělo vidět prostory zvonů, které letos nebyly zpřístupněny. Skladba návštěvníků byla velmi pestrá. Od malých dětí, které nesli jejich rodiče na rukách, až po lidi staré, u kterých se mi zdálo, že naprosto přecenili své síly. Ale co se zdá, je sen. Zvládl to každý i přes strmé stoupání věžních schodů. Mnozí návštěvníci z řad "kostelových" důchodců se hrdě hlásili k tomu, jak sem chodili pomáhat při stavbě kostela. Hodně návštěvníků taky listovalo

Poděkování

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se na zajištění Noci kostelů podíleli. V suterénu byla vynikajícím způsobem uspořádána výstava křesťanských symbolů, na níž bylo vidět, že naše farní obec stále žije. Perfektní organizace byla zajištěna i u vstupu na věž. Překvapilo mě, jak náročný je výstup na tuto dominantu kostela. Velmi se mi líbila i komentovaná prohlídka, při níž byl kostel zvláštním způsobem představen široké veřejnosti. Všem organizátorům tisícemrát Pán Bůh zaplať.

Kateřina Vávrová

letáky, které obdrželi u vchodu, a hledali v mapce, kde zrovna jsou. Jak celkový vjem posledních lidí, kteří se stihli protočit věží, tak i dojem můj umocnila ještě bouřka, která se přihnala někde od Hulína a ve své síle dávala pocítit nicotnost lidského bytí. n

Letní tábor kluků a holek na novém tábořišti

Máme nové tábořiště!

Po několika letech hledání a pátrání, kde by mohly strávit děti z naší farnosti – Tomíci - dva týdny prázdnin, se podařilo najít nové tábořiště. Díky Lexově mamince Hance a panu Švehlíkovi, rodákovi z Bánova, jsme našli jak místo, tak i dobré a ochotné lidi v okolí Bánova a Suché Lozi na samém okraji CHKO Bílé Karpaty. Krásná rovná louka, okolní kopce Lopeník a Mikulčín vrch čekají na prozkoumání, nádrž Ordějov zve ke krásnému koupání všechny kluky a holky už toto léto. A místní pan farář, nám dobře známý P. Jan Mach, se už na nás taky těší! Na všechny zdatné oddílové kamarády, tatínky, fifyny čeká stavba táborové kuchyně, latríny, obstarání nových kůlů na Tee-Pee a další radovánky, které letos budou stavbu tábora provázet. Hlavní brigáda probíhá o víkendu 17. -19. 6., další menší budou následovat poté. Dobrovolníci se můžou hlásit u Zbyňka Vacla, zbyna@tom1419.org.

Přihlášky na tábor

Rok se s rokem zase sešel a letošní tábor už pomaličku klepe na dveře. Čeká nás již třetí společný tábor. Navíc letošních 14 táborových dní strávíme na novém oddílovém tábořišti v Bánově. A kdy konečně sbalíme kufry a vyrazíme? Termín tábora je 23. 7. - 6. 8. 2011 (od soboty do soboty). Pokud ještě nemáte přihlášku, obraťte se na jakéhokoli vedoucího. Pokud ji máte, ale ještě jste ji neodevzdali, prosíme, učiňte tak co nejdříve. Ulehčíte nám tím spoustu práce. Pokud máte jakékoli dotazy týkající se tábora, můžete se obrátit na hlavního vedoucího tábora Vladimíra Berana (lada@tom1412.org, 776 875 507) nebo na zástupce hlavního vedoucího Michaelu Liškovou (liškova.misa89@post.cz, 605 807 382, 773 667 382).

Stručná liturgika - Kadidlo

V dnešním krátkém zastavení se podíváme trochu blíže na symbol kadidla. Je to symbol přírodní, jinak se nazývá také incensum (incensace je okouřování), thus nebo olibanum. Kadidlo bylo ve starověku ceněno více než zlato, proto se ho používalo ke cti bohů i v dvorních císařských ceremoniálech – bylo páleno před císařem a vysokými úředníky na znamení jejich důstojnosti. Využívalo se také jako hojivý prostředek a k „dezinfekci“ vzduchu. Křesťané nejprve odmítali používat kadidlo, nakonec je ale do bohoslužby přejali jako znamení holdu a úcty Králi Králů. Velký význam mělo kadidlo ve starozákonní bohoslužbě, kde hrál významnou roli kadidlový oltář, na němž se kadidlo páliło.

Kadidlo je symbolem modlitby a oběti (Žalm 141, 2) a autor knihy Zjevení ho uvádí při popisu nebeské liturgie: „čtyři bytosti a čtyřicet starců padlo na kolena před Beránkem; každý měl loutnu a zlatou nádobu naplněnou vůní kadidla, což jsou modlitby Božího lidu“ (Zjevení 5, 8) a „anděl předstoupil se zlatou kadidelnicí před oltář; bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech posvěcených položil na zlatý oltář před trůnem. A vystoupil dým kadidla spolu s modlitbami posvěcených z ruky anděla před Boží tvář“ (Zjevení 8, 3 - 4). Oblak dýmu je symbolem Boží přítomnosti (srovnej Exodus 24, 15 - 16).

V současné římské liturgii se užívá kadidla při vstupním průvodu, kdy se kouřící kadidelnice přinese k oltáři a kněz okouří oltář, který představuje Krista, a kříž. Dále se kadidlo užívá při čtení evangelia. Následně pak při přípravě darů, kdy se okouří chléb a víno připravené k mešní oběti, oltář, kříž, rovněž kněz, který bude jednat in persona Christi (v osobě samého Krista) a lid, který se shromáždil podle Kristova příslibu,

že on je mezi nimi, když se dva nebo tři shromáždí v jeho jménu. Při vrcholném okamžiku mše svaté během proměňování se okouřuje na znamení úcty Kristovo tělo a krev.

Mimo mši se kadidlo používá při slavení nešpor, kdy se okouřuje oltář jako dramatizace žalmu 141, 2: „Jako kadidlo ať miří má modlitba k tobě, Hospodine“. Dále se používá kadidlo při eucharistických průvodech a při adoraci, kdy se má okouřováním vzdát úcta eucharistii vystavené v monstranci. Můžeme tedy shrnout, že se kadidlo používá na výraz pocty Bohu podstatně přítomnému v eucharistii a jako výraz úcty k přítomnosti Krista při bohoslužbě v jeho slově, v osobě kněze a ve shromáždění věřících. Používá se i při některých žehnáních a také při pohřbech, kdy se okouřuje rakev se zesnulým, který byl za svého života chrámem Ducha svatého (srovnej 1. Korinťanům 3, 16).

Pravé kadidlo je pryskyřice ze stromu *Boswellia sacra*. Aby kadidlo plnilo svůj účel být skutečným a pravdivým symbolem, mělo by vonět (co ovšem jednomu voní, jinému vonět nemusí; záleží samozřejmě na kvalitě kadidla a do určité míry také na použitém uhlí). Jako působí bohoslužba na naše oči a uši, měli bychom ji zakoušet i svým čichem. Byla by škoda, kdybychom slavnostní bohoslužby o tento krásný a výmluvný symbol ochuzovali. Kadidlo se sype do kadidelnice, ve které je umístěno rozžhavené uhlí nebo speciální samozápalné „tablety“. Ministrant, který při liturgii nosí kadidelnici, se nazývá thurifer (od thus – kadidlo) a jeho služba během liturgie patří k těm náročnějším. Kadidlo se uchovává v nádobce, která se nazývá lodička.

„Kadidlo, které uděláš, ..bude ti svaté, je jen pro Hospodina.“ (Exodus 30, 37) n

Štěpán Horký

Rozhovory o křtu (1)

V rámci přípravy na jubileum příchodu našich věrozvěstů - svatých Cyrila a Metoděje na Moravu se v letošním roce věnujeme svátosti křtu. Křest je důležitým okamžikem našeho křesťanského života. Několik otázek s ním souvisejících jsem položila i některým našim farníkům:

1. Pamatujete si, kdy jste byli pokřtěni?

Jarda: Přesně nevím, ale pravděpodobně v roce mého narození v kostele Sv. Mikuláše v Malenovicích.

Milka: Pokřtěna jsem byla při cestě z porodnice již 5 dní po porodu. Dříve prý se to tak obvykle prakticovalo vzhledem k vysoké úmrtnosti dětí.

2. Mnozí byli pokřtěni v roce svého narození. Během života si pak teprve mohli uvědomit, co vlastně ve křtu přijali. Jak to bylo s tímto uvědoměním u Tebe?

Jarda: Moje cesta k Bohu byla hodně drsná, k prvnímu přijímání jsem šel až ve věku 25 let. Dnes si uvědomuji, že to bylo pravděpodobně Boží řízení, že jsem byl pokřtěn hned po narození takzvaně „kvůli babičkám“.

Milka: U mých věřících rodičů se nějak samozřejmě asi předpokládalo, že mě budou vychovávat ve víře. A já jsem za to moc ráda, že jsem se již tak brzy po narození mohla stát Božím dítětem poté, co jsem si uvědomila, co křest svatý, tato vstupní brána ke všem ostatním svátostem, znamená. Dodnes opatruji obrázek Pražského Jezulátka, starý téměř 60 let, věnovaný od mé babičky a zároveň křestní kmotry. Tento malý papírový obrázek Božího dítěte si však cením více než jakýkoliv hmotný dar, neboť mi připomíná ten největší dar, co jsem nezaslouženě mohla dostat - křest svatý, za což jsem velmi vděčna především Pánu Bohu a mým rodičům i kmotře, kteří mě do krásného gotického chrámu v Boskovicích přinesli, a já se ve křtu mohla znovu narodit pro Boží království.

3. Co pro Tebe znamená skutečnost, že ses ve křtu stal(a) Božím dítětem a jak chápeš tento pojem?

Jarda: K tomu se stavím tak, že být Božím dítětem je velký závazek, ale také to dává životu velkou náplň, důvod, proč tu jsme, prostě pevný bod v životě.

Milka: Teprve po přednášce P. Aleše Opatrného o křtu svatém na katolické konferenci a také po přednáškách ve společenství pro Ježíše v Kroměříži, kde byl podrobně vysvětlován pojem Božího dítěte, jsem si uvědomila, jak významný je pro mne den, kdy jsem byla pokřtěna a tak každoročně děkuji Pánu Bohu za tuto milost. Letos vzpomínám tento samý den také na tatínkovy nedožitě devadesátiny a děkuji také za to, že jsme zároveň mohli oslavovat tento den spolu do jeho 86 narozenin. Tento pojem Božího dítěte chápu tak, že jsem ve křtu přijala nový život v Kristu, že jsem se mu připodobnila, a tudíž mohu nazývat Boha Otcem, mohu se k němu obracet s čímkoliv jako ke svému tatínkovi, který mě zná, ví o mých radostech i bolestech a nesmírně mě miluje, ač bych provedla cokoliv, že se na mne nedívá „přes prsty“.

4. Křest má charakter smlouvy - ze strany Boha i ze strany člověka jsou vysloveny závazné sliby. Jak se Tobě daří tyto sliby naplňovat?

Jarda: No jak kdy, ale to je téma spíše pro zpovědníka, P. Josefa by mohl vyprávět, ale on našťestí nemůže...

Milka: Samozřejmě, když nazýváme Boha Otcem jako jeho milované děti, máme mít stále na paměti, že se máme chovat jako Boží děti a stále toužit a chtít, abychom se mu podobali. Vždyť jsme stvoření k jeho obrazu, milostí křtu nám byla vrácena podobnost a my máme Pána následovat. Ježíš je sice Pánem mého života, blízkým přítelem, součástí mého života, ale ne vždy mi vládne On, já ho občas nepustím do mých rozhodnutí, neptám se na jeho vůli⁴

Primiční slavnost ve zlínském děkanátu

Není to tak dávno, co ve Lhotě u Malenovic oslavili 100. výročí posvěcení kostela sv. Anny, a už se tam blíží další velká slavnost. Lukáš Jambor přijme z rukou otce arcibiskupa kněžské svěcení 25. června v 9.30 hod. v katedrále sv. Václava v Olomouci a bude po otci Aloisi Nesvadbovi druhým rodákem ze Lhoty, který se stane knězem, ale prvním, který bude svou první mši svatou sloužit ve Lhotě (otec A. Nesvadba se stal knězem až v USA).

V letošním roce jediná primiční mše svatá v celém zlínském děkanátu se bude konat v sobotu 2. července 2011 v 15 hodin ve Lhotě u Malenovic.

Po poledni se do Lhoty začnou sjíždět hosté – kněží, bohoslovci, řádové sestry, přátelé a další účastníci slavnostní mše svaté. Po druhé hodině novokněz v kostele přijme požehnání od svých rodičů a vydá se v průvodu k pódiu, které bude stát na začátku obce před budovou školy a na kterém odslouží Lukáš svou první mši svatou. Průběh obřadu zaznamenají i kamery televize Noe.

Je jisté důležité se na tuto slavnost připravit nejen duchovně, ale musí se per-

fektně zajistit průběh celé slavnosti. Jménem členů farní rady i samotného Lukáše prosím všechny ochotné o pomoc, jak duchovní, tak fyzickou či finanční. Ti, kteří by chtěli přispět jakoukoli finanční částkou, mají možnost v pokladničce umístěné pro tento účel v kostele ve Lhotě i v Malenovicích. Finanční dar lze také odevzdat o. Waldemarovi v Malenovicích, popř. poslat na bankovní účet farnosti 1400908389/0800 (variabilní symbol 02072011). Ti, kteří chtějí přiložit ruku ke společnému dílu, se mohou obrátit na kontaktní osoby uvedené na webových stránkách farnosti Malenovice a Lhota www.farnostmalenovice.cz. Všem ochotným Pán Bůh zaplat! n

Jana Večerková, křestní kmotra Lukáše

n *Dokončení z předchozí strany*

hned a vrtám se ve svých starostech sama. Toužím, aby ON byl Pánem a Králem mého srdce, celé mé osobnosti, veškerých rozhodnutí, ale přiznávám, že ne vždy se mi to daří a že občas klesám pod tíhou starostí a neumím vše zcela Jemu odevzdat a být stále radostná. Stále se učím naději zakotvit jen v Bohu a ne v mých představách.

5. Při křtu přijímáme jméno podle některého svätce. Ve svých životech se můžeme ke svým křestním patronům obracet a nechat se inspirovat jejich životy. Co Ty a Tvůj křestní patron?

Jarda: No, nikdy jsem se tím, přiznám se, nezabýval, tak jsem ho teď „vygooglil“ a

našel jsem na jakýchsi slovenských stránkách, že to byl římský mučedník příkladných mravů a života. Pro mě úžasný a nedostižný vzor.

Milka: Můj křestní patron je svätý Mansvet (psáno Mansuetus)-Miloslav, který působil jako biskup v Toulou. Jméno podle knihy svätých, kde jsem vyčetla tuto informaci, prý značí „mímý, dobromyslný“. Toužím i já být taková. Jsem však slabý, ubohý hříšník, a chybí mi k tomu hodně moc, ale snažím se také naplňovat Boží vůli a nést to dobré ovoce Ducha svätého, který mi byl dán jako nesmazatelná pečeť při svätosti křtu. n

*Oběma velmi děkuje za rozhovor
Nada Fraisová*

Přehled farních zpráv

Z jednání pastorační rady farnosti ze dne 6.6.2011

n Pavel Černošek rezignoval na členství v pastorační radě, diskutovalo se o jeho náhradě.

n Byla zhodnocena Noc kostelů. Pastorační rada děkuje všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli k uspořádání této akce.

n S. Šibrava a M. Rafajová prezentovali průběh setkávání manželů v naší farnosti.

n 23.6. bude slavnost Těla a Krve Páně. Proběhne podobným způsobem jako vloni. PR ale zvažovala délku a formu této slavnosti, aby se jí mohly zúčastnit i rodiny s dětmi. Po mši sv. bude požehnání dětem a rodinám. Pak budou moci děti odejít, adorační program bude pokračovat a bude zakončen požehnáním městu

n Jednalo se o tom, jak proběhne závěr školního roku 30.6. Program začne mši sv. v 17 hod.

n V neděli 7. srpna je v naší farnosti adorační den. Na jednání se domlouvaly programové bloky: ve 14, 16 a 18 hodin proběhne společná modlitba, kterou povedou určené lidi. Závěr bude v 20 hodin. Nejsvětější svátost bude vystavena i po ranní mši svaté.

n K výročí 60 let kněžství papeže proběhne v týdnu po Božím tělu v našich kostelích po mších svatých adorace jako duchovní dar Svatému otci.

n V době nepřítomnosti kněze a jáhna o prázdninách bude místo bohoslužeb náhradní program s modlitbou, na závěr bude podáno sv. přijímání.

n Koncert Magna Mysteria bude na sv. Václava 28.9. v 18 hodin v kostele sv. Michaela. Mše svatá bude ráno v 8 hodin.

Křty, svatby a pohřby za poslední období

Křty dospělí – Zuzana Mikulášková, Kateřina Uličná, Pavel Vymazal

Křty děti – Adam Michael Mikulášek, Elen Vajdáková, Ondřej Kořínek, Jiří Gabriel Čabla, Eliška Zatloukalová

Svatby – Tomáš Hapal a Veronika Hubáčková

Církevní zplnění sňatku – Jiří a Lenka Vajdákovi, Jaroslav a Alena Tobolíkovi

Poslední rozloučení – Miloslav Kohoutek, Otilie Vrllová, Lenka Čambalová, Marie Šimková, Antonín Foltýn, Antonín Gazdoš

Modernizace ozvučení v kostele sv. Vojtěcha

Impulsem k modernizaci byly zejména dlouhotrvající potíže s ozvučením ve starém kostele. Pořízovat ovšem u sv. Michaela nové zařízení by bylo mrháním našich finančních prostředků, protože vyu-

žití ozvučení v tomto kostele je jen minimální. Současně se vyskytovaly některé problémy také s manipulací s mikrofony v novém kostele. Proto vznikl nápad pořídit nový zesilovač a mikrofony a starší zařízení namontovat ve starém kostele. Pořízení tohoto zařízení a montáž v obou kostelech stálo 46 449,- Kč. Nyní je manipulace se všemi mikrofony praktičtější a také se zlepšila kvalita zvuku.

Od 5.6.2011 jsou v Napajedlích zrušeny nedělní večerní mše svaté v 18 hod.

Zprávy z farnosti

První svaté přijímání

Letošní školní rok jsem se poctivě připravoval na velikou událost v mém životě - 1. svaté přijímání. Vyučoval nás otec Josef, který se v některých částech hodiny střídal s Renatou Slováčkovou a Martinou Fabrikovou (ta taky zajišťovala zpěv a kytaru), Magda Honzíková zase spoustu věcí chystala a fotila, Marta Rafajová nám taky pomáhala. Byly to moc krásné hodiny, ve kterých jsme vždycky něco tvořili, vymýšleli, poznávali jeden druhého a zkoušeli spoustu věcí na vlastní kůži. Moc se mi líbilo, když jsme slavili 1. svátost smířeni. Povídali jsme si o marnotratném synu a milosrdném otci, pak jsme z šátků poskládali radostný žlutý domeček.

Do domečku jsme dali každý nějaký předmět, něco smutného (suchou větvičku, kamínek, trní) – to představovalo naše hříchy. A potom jsme se šli poprvé vyzpovídat. Kdo byl po zpovědi, oddělal z domečku svoji smutnou věc a místo ní dal zapálenou svíčku. Takže nakonec byl domeček krásný a plný světla.

Po nějaké době se už konečně přiblížil ten den, kdy jsem mohl poprvé přijmout Pána Ježíše do svého srdce. Sešli jsme se před kostelem a holkám to moc slušelo. Taky lavice, sloupy a presbytář, vše bylo vyzdobeno na tuto slavnost.

Schola tak překrásně zpívala a my jsme šli k oltáři. Všechno jsme měli nacvičené, takže jsme nic nepopletli. Při obětování jsem mohl nést s Bětkou plátno na oltář a ještě jsem četl. Po proměňování jsme se pomodlili u oltáře Otče náš a pak už nastala ta veliká vzácná chvíle, kdy

jsem přijal do svého srdce Tělo a Krev Pána Ježíše. Maminka říkala, že tak jako se v pohádce o Křemílkovi a Vochoomůrkovi dala hustá mlha krájet, tak by se dala krájet i přítomnost Ducha svatého, který naplnil celý kostel a zvláště nás svojí láskou. Byla to moc krásná chvíle. Maminky a babičky se neubránily slzám a my děti radosti.

I když mše svatá trvala déle než obvykle, mně se to zdálo jako chvílička. Pak jsme se ještě společně vyfotili a šli na sváteční oběd. Chtěl bych chodit co nejčastěji na mši svatou, abych mohl co nejvíce přijímat Pána Ježíše. Víím, že mi tak bude moct pomáhat, abych nezlobil, byl hodný a abych Ho měl hodně rád. n

Filip Kochán (a MK)

První svaté přijímání přijaly 29. května 2011 tyto děti:

Hřibová Tereza, Kedrová Kateřina, Kochán Filip, Kolajová Eva, Lörincz Alexandr, Ondříčková Alžběta, Pluháčková Diana, Vychodilová Lenka, Zaoralová Natálie.

Záhada muže s modrými kruhy

V pátek 20. 5. v 16 hod. jsme se sešli na nádraží, odkud jsme vlakem vyrazili do městečka Drahotuše. Akce byla pro Škorpióny, Poutníky a Opice. Na nádraží v Přerově, kde jsme čekali na vlak, nás Kovic rozdělil do čtyř skupinek. Když jsme dorazili do Drahotuš, vedoucí nám přečetli článek z místních novin, že se ve městě vyskytují modré kruhy, ve kterých jsou nějaké předměty.

Proto, abychom se trochu porozhlídli po městě, jsme si zahráli hru, kde jsme museli zjistit co nejvíc příjmení. Při další hře jsme museli najít různé věci, např. noviny, PET láhev, vršek od piva, minci, šišku,... Pak jsme šli na faru, kde jsme měli být ubytovaní. Kluci spali na vojenských třípatrových postelích a holky na zemi v jiné místnosti. Než jsme se ubytovali, udělali vedoucí večeři - chleba s pomazánkou. Potom jsme si šli zahrát ještě jednu krátkou hru. Museli jsme si ze dvou sáčků vybrat jeden papírek. Na jednom bylo, co jsme, např. popelář, řezník,... a na druhém, proč jsme přijeli. Byla to sranda.

Ráno v 7 hod. měl být budíček, ale vzbudili nás asi tak o půl hodiny pozděj. Na snídani jsme měli buchty. Po snídani nám vedoucí oznámili, že se přes noc objevily další modré kruhy s věcmi. Měli jsme jít ven a hledat je. Našli jsme spíš odpadky než nějaké věci. Jenže když jsme se vraceli na faru, našli jsme další modrý kruh a v něm byl obrys mrtvoly!!! Všichni jsme se strašně divili a začaly návrhy s tím, že muž

s modrými kruhy je vrah. Někteří si zase mysleli, že ho zabil někdo jiný, nebo dokonce Kovic. Začala to být opravdu záhada. Než jsme vyrazili na výlet, upozornil nás Kovic, že si máme dávat pozor na další kruhy.

Cestou jsme si zahráli na medvěda a bombu. Pak se hrála hra o body do skupiny. Dostali jsme lístečky, na kterých bylo buď nějaké jméno, otisk prstu, věc nebo lupa. O kus dál byly na stromech vyvěšené lístečky s informacemi, podle kterých jsme měli ty lístečky poskládat ve správném pořadí. Nebylo to nic lehkého, ale nakonec to všichni zvládli. Mezitím jsme našli několik modrých kruhů, ve kterých byly obal od lentilek, sirky, svíčka, žlutý papírek, propiska a klíčenka Tom 1419. Potom jsme ale viděli, že někdo kreslí modrý kruh. Všichni se za ním rozeběhli, když viděli, že se dal na útěk. Po docela dlouhém běhu (a menší pranicí) jsme ho chytili. Byl to Kovicův brácha - Jirka.

Vysvětlil nám, proč maloval modré kruhy a že s tím mrtvým nemá nic společného. Chvíli jsme mu nechtěli věřit, ale pak nás přece jen přesvědčil. Potom některé skupinky dostaly první indicii. Bylo to, že vrahem je někdo z nás, ale ten dotyčný o

Někteří začali vstávat, jiní se ale otočili a spali dál. Nakonec se museli probudit taky.

tom neví. Pokračovali jsme v cestě a došli až k Zbrašovským aragonitovým jeskyním. Tyto jeskyně jsou nejteplejší v celé České republice s celoroční teplotou 14°C. V jedné jakoby místnosti, kde se někdy konají různé akce, hrál nějaký chlap na starý dřevěný indiánský nástroj. Všem se to líbilo. Po prohlídce jsme poobědvali a pak šli zpátky na faru. Na večeři jsme měli špekáčky s bramborem. Pak jsme všichni unaveni šli konečně spát.

Když jsme se probudili do posledního4

7 DIVŮ SVĚTA aneb Willymu Fogovi v patách

V pátek 6. dubna 2011 jsme my, holky Sluníčka, jely na víkendovku na faru v Charvátech u Olomouce. Fara se nám hned zalíbila, hlavně skvělé hřiště.

Po příjezdu, ubytování a rozebrání matrací navíc (na kterých jsme skákaly) jsme šly ven a vyzkoušely parádní houpací síť. Večer jsme hrály různé hry a rozdělily jsme se do skupinek, které měly soupeřit během víkendovky. Když jsme pak zalezly do spacáků, Darča začala vyprávět horor, pak Kačka Š. nás bavila svými historkami a pak jsme konečně usnuly.

Druhý den nás čekal celodenní výlet do okolní přírody. Už cestou jsme začaly hrát hry, nejdříve kdo se dostane dál v obřím kole z krepáku, pak Sudá nebo lichá. Na kládách nás zabavila hra na otázky a od-

povědi a na louce u pily jsme si daly kromě oběda ještě hru Políčka (známe z tábora) a Elá hop. Cesta zpátky byla podobná, jen obchůdek u dvou M byl bohužel zavřený. Večer jsme hrály scénky na vylosované téma – naše skupinka měla scénku o domácím mazlíčkovi, který kradl v ledničce, a druhá skupinka o opilcích, co si pozvali „úču“ domů.

V neděli jsme šly hned ráno do kostela, posnídaly jsme, zabalily své saky paky a s napětím šly ven, kde jsme se měly dozvědět vítěze víkendové hry. Vyhrála skupinka Kačky Š.

A pak už nás čekala jen cesta domů. VÍKENDOVKA BYLA SUPER! ▢

Anička Lörinczová

▢ *Dokončení z předchozí strany*

dne, přišel Kovic s tím, ať se rychle oblečeme, protože jdeme na mši a máme na to čtvrt hodky. Někteří začali vstávat, jiní se ale otočili a spali dál. Nakonec se ale museli probudit taky. Po mši jsme posnídali buchty. Pak se šlo balit a uklízet. Sbalené jsme měli za chvíli, ale s uklízením to tak rychle nešlo. Nakonec se to stejně zvládlo, ale vedoucí zjistili, že trochu nestíháme, a tak jsme museli na nádraží zdrhat. Utíkalo se těžko, když jsme měli na zádech těžké bágly, ale stejně jsme to našťástí zvládli. Nasedli jsme na vlak, kde nám Kovic řekl, že návrhy na vraha mu máme jít říct. Nikdo však neuhodl. Další a poslední pokus jsme měli v dalším vlaku až do Otrokovic. Tak všichni přemýšleli, až se jim kouřilo z hlav. Nakonec všechny skupinky, až na jednu, řekly, že je to Žán. Měli jsme pravdu. V Otrokovicích nám vedoucí řekli, kdo vyhrál. My jsme byli třetí. Dostali jsme snikrsku nebo podobnou tyčinku a první dostali navíc Toffife. Byla to docela dobrá akce. ▢

Vojtěch Rafaja

Ze života Tomíků

6. – 8. 5. proběhla víkendová akce menších holek Sluníček na faře v Charvátech.

20. – 22. 5. se uskutečnila společná akce kluků a holek (Škorpionů, Poutníků a Opic) na faře v Drahotuších.

5. 6. – skupinka starších holek Kopretin podnikla Expedici Chříby, při které mimo jiné navštívila první oddílové tábořiště ve Starých Hutích.

10. – 12. 6. proběhla na faře v Bratřejově předtáborovka.

Minifor v Olomouci

Čas se nachýlil a já jsem se měl opět zúčastnit ministrantské formace miniforu. Na nádraží jsem byl v pátek 6. 5. kolem 17.00. Nasedám do vlaku, ale jaké překvapení se mi kývalo hned v prvním kupé, které jsem míjel. Více než polovina kluků z miniforu v jednom kupé. Neváhám a otevírám dveře. Po pěti minutách zdravení a takových těch řečí jako jak je nebo jak se mají rodiče, jsme přešli k tématu, nač nám budou v následujících třech dnech ministrantské obleky.

Okamžitě po šťastném přistání v Olomouci jsme vyrazili směr Arcibiskupský kněžský seminář. Po příchodu a opětovné zdravotní s organizátory kurzu a tamním kaplanem jsme se rozdělili podle místa ubytování. Já jsem již tradičně zabral jeden třílůžkáč u orlího hnízda, což je takový krapet nestabilní kamenný balkónek. Následovala večeře alias chleba se sýrem a zbytky od oběda. Po chutném zavináči se Franta (hlavní kápo) ujal slova. Na řadu přišlo opětovné uvítání a seznámení s programem. Následovala modlitba a odchod do kaple, kde nás připravili na mši následujícího dne, modlitba a hra. Tento večer nás čekala menší změna programu, a to kvůli konviktu, který má povinné sledování hokeje a zabral televizní místnost. Nám nezbylo nic jiného než se k nim přidat v podpoře našich proti Slováckům. Pozdě večer modlitba a menší výprava do kuchyně na pozdní svačinu, kde jsem se téměř srazil s panem kaplanem. A šlo se na kutě.

Druhý den byl dost nabitý: ráno vzbuzení, ranní chvály z breviáře, ranní modlitba a snídání. Po snídání jsme si zabalili ministrantský oděv a po krátkém semináři, jak správně složit rochetu, jsme vyrazili na spěšnou prohlídku města - návštěva kostela svatého Mořice, sloup Nejsvětější Trojice a katedrála svatého Václava. Tam jsme se oblékli a nastoupili před lavice, které byly vyhrazeny pro kněze. Netrvalo dlouho a nám všem došlo, co se bude dít - udělení ocenění zasloužilým farníkům. Mše probíhala v dokonalém pořádku, ale přišlo mi,

MiniFor je víkendové setkání pro všechny ministranty starší 15 let, kteří chtějí prohloubit svoje znalosti v oblasti liturgie a duchovního života. Kurs pořádá ADCM Přístav Rajnochovice ve spolupráci s bohoslovci olomoucké arcidiecéze.

že tam stojíme pouze na okrasu, protože při mši přísluhovali pouze kněží a my jsme tam jen stáli a vše z bezpečné vzdálenosti sledovali.

Po mši a slavnostním udělení jsme šli navštívit kapli, kde byl svatý Jan Sarkander umučen. Pak byl oběd a po obědě jsme dostali na vybranou dvě alternativy. Buďto půjdeme na věž kostela sv. Mořice, nebo budeme hrát florbal, což je obdoba hokeje. V konečném stavu hlasování 8:1, kterou jsem prohrál, se šlo na tu věž. Jenže já a výšky, to nejde do hromady. Prostě je to neslučitelné. Můj rekord byla polovina železná konstrukce, která vedla až na vrchol, a tak jsem uvízl v takovém mezitapě se zvony. Po návratu kluků seshora jsem lezl dolů. Dole nám otec koupil zmrzlinu, což v parném dni přišlo docela vhod. Po návratu do semináře jsme se cestou srazili s bohoslovci, kteří nám řekli, že máme pět minut na to, abychom se převlékli. Šlo se do parku a po návratu z parku jsme probírali liturgiku východní církve.

Po velice zajímavém výkladu jsme poobědvali. Následovala příprava na mši, modlitba, večeře a malé překvapení od Franty, který letos naposledy vede tento kurz - promítání filmu Tetovaný s Luisem de Funesem a občerstvení. Po filmu se šlo na kutě.

Ráno probíhalo tradičně: Ranní chvály, modlitba, mše, kde jsme si za celý víkend poprvé zaministrovali, a snídání. Po snídání hodnocení a po hodnocení balení. Rychlý oběd a menší sprint na vlak. Než jsem se ve vlaku trochu rozvalil, tak jsem viděl první známky Otrokovic.

Tento kurz doporučuji každému staršímu ministrantovi. ▢

Jan Ondřich (Fed'a)

Pleteme pro malomocné

Dne 27. 4. 2011 si p. Výleta odvezl 178 ob vazů, za 15 ks špulek příze jsme zaplatily 1050 Kč a za odvoz 100 Kč.

IV. Dopltné v Přerově se za naši farnost se zúčastnily pí. Sedláčková a Drápalová. Dovezly tam 16 ob vazů kvítkovických pletařek a 100,- Kč z vašich darů. Paní Sedláčková mně předala zprávu o setkání, a tak něco málo z jejich informací: V úvodu je pozdravila písničkami přerovská schola "Boží band". Pozdravil přítomné o. Vojtěch Šíma a vyřídil pozdrav nejen přítomným, ale všem pletařkám ve všech farních společenstvích od o. arcibiskupa Graubnera. Řekl: "O tom, co děláte, se moc nedomluví, ale má to dalekosáhlý dopad na nemocné. Nevíte, kdo ob vaz dostane, ale vy pomá-

háte v utrpení. Vydržte a plette dál."

O organizaci a práci OS Omega Kyjov hovořil p. Výleta. Rekapitulaci o pletení ob vazů od p. Výlety jsem vám předala v minulém Občasníku. Chtěla bych Vám i já poděkovat za vaše úsilí v pletení, za vaši finanční pomoc, modlitby za pletařky a nemocné.

Končím mottem letošního setkání, které řekl o. Šíma úvodem: "Cokoliv jste učinili jednomu z mých nejmenších, mně jste učinili. Plette pro Ježíše, ne pro neznámé."

Děkujeme i my za Vaši přízeň a za vše, co děláte společně pro nemocné a nemožnou. Zaplat' vám to náš Pán. n

M. Šmiková a M. Knappková

Ptáme se kněze

Mělo by se při slovech: „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému“ dělat znamení kříže?

Ohledně takové otázky jsem nikdy nenarazil na nějaký liturgický pokyn. Pro jistotu jsem se zeptal Štěpána Horkého, který je v otázkách liturgie mnohem sečtější. Ten mi napsal: K dotazu ohledně dělání kříže při malé doxologii (Sláva Otci...): Během liturgie není kříž při této modlitbě předepsán. Mimo liturgii (při růženci, soukromé modlitbě apod.) to záleží na každém, co si kdo zvolí. Je možné kříž dělat i nedělat. Tazatel se možná v Otrokovicích zúčastňuje byzantské liturgie, kde je zvykem dělat znamení kříže při každém jmenování Trojice - to je ale jiná liturgická tradice, která se řídí odlišnými zvyky.

o. Josef Zelinka

Rozvážně a s humorem

Na poslední straně tohoto čísla FO je popsána jedna příhoda ze života sv. Konstantina. Už ji máš přečtenou?

Konstantin měl dvě možnosti, jak se v této situaci zachovat. Mohl se okamžitě rozzlobit a učeně muslimům vysvětlit, že se takové věci nedělají. Nebo mohl zůstat v klidu a mlčením získat čas na to, aby pak lépe vyjádřil svůj názor. Zvolil si tedy druhou možnost a udělal dobře. Kdyby se zachoval tím prvním způsobem, neslo by se celé jednání v nepřátelském duchu. Když však místo toho krátce a vtipně odpověděl, bylo muslimům hned jasné, že Konstantin nebude žádný „páprda“ a že má i smysl pro humor. Až tě někdy něco pořádně naštvne, zkus si vzpomenout na Konstantina a vyzkoušet si jeho metodu: Jednat rozvážně a s humorem. Všechny spory se pak vyřeší snadněji J

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice Tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz> Uzávěrka dalšího čísla: 14.8.2011. Vydání dalšího čísla: 28.8.2011.

Jak si Konstantin udělal z nepřátel legraci

Dnešní příhoda o Konstantinovi je sice bez doplňovačky, ale to obtížnější bude její čtení. Dokážeš to? Jestli ano, pak si také nezapomeň přečíst rámeček „Rozvážně a s humorem“ na předchozí straně.

Císař využíval toho, že Konstantin byl mimořádně vzdělaný, že znal cizí jazyky, že byl vtipný a společenský, a vysílal ho na různá těžká jednání. Jednou poslal Konstantina do arabské Samary a diskusí, v níž měl přesvědčit muslimy o pravdivosti křesťanské víry. Vychytralí muslimové mu připravili trochu potupné uvítání. Jeho arabští průvodci to už nemohli vydržet: "Ty nerozumíš těm znameníům?" Konstantin odpověděl: "Ovšem, vidím podoby ďáblů. Když ti ďáblové nemohou žít s lidmi uvnitř a utíkají ven, budou asi v těch domech přebývat křesťané. Ale v domech, které tato znamení nemají, žijí ďáblové a nakonec si on udělá legraci z nich."

